

Tôi Nghĩ Rồi Tứ Xứ Còn Một Phương Là M

Tin nói bão ba ngày, ngày thứ ba không bão!
Những dây phơi quần áo đã có áo quần phơi...
Mây trắng bay trên trời và người đi trên phố
Vẫn thưa thớt xe cộ vì dịch thì vẫn còn!

Tôi nghĩ bạn bớt buồn nhờ cái tin vui đó!
Ly cà phê giọt nhỏ lách tách như tiếng cười.
Chúng tôi có hai người uống cà phê ngó nắng
Ngó khói thuốc im lặng vẽ những vòng...để thương!

Ngó cô gái má hường vẫn còn choàng áo ấm
Trên tóc nàng lấm tấm những cánh hoa đào rơi
Hình như nàng đang vui chuyện gì, cười chúm chím
Bàn tay nàng tím tím - nàng cầm nhánh hoa lan...

Không nghe ai thở than sau hai ngày bão lạnh.
Hàng cây cao lấp lánh nắng và nước lung linh...
Bạn! Bạn chắc giặt mình, bài thơ tôi đẹp chứ?
Đó, nhờ hoa lan nở trên tay người ta chẳng?

Tháng Ba nước Mỹ Xuân và giờ cũng sắp đổi
Giờ đổi để đi tới chào nắng mới của năm...
Người sẽ nhấn gót chân đi thăm bè bạn nhớ...
Filtre cà phê nho nhỏ những giọt nắng ban mai.

*Bạn biết tôi nhớ ai tóc dài vai thon thả?
Bạn còn tê mắt cá bạn nghe đau hôm qua?
Tôi yêu bạn, kiêu sa, nụ môi người thiếu nữ.
Tôi nghĩ: rồi tứ xứ còn một phương là.....M!*

Trần Văn Lệ